

det Regeringens bestemte Opfattelse, at saa er alle Forsøg, alt, hvad man i øvrigt kan tænke sig til Modvirkning af Erhvervskrisen og til Ophævelse af den tilstedeværende Mangel paa Beskæftigelse, i Forvejen dømt til at mislykkes, paa Forhaand haabløst. Den nuværende Tilstand, hvor de nødstedte Erhverv tvinges til at arbejde med den fuldvægtige Krone, men Statens og Kommunernes Skattebyrder fremdeles regnes i Papirkroner, er fuldkommen uholdbar. Her har Regering og Rigsdag i Fællesskab deres første Forpligtelse, hvis der overhovedet skal være Alvor i al den megen Tale om Afhjælpsning af vort Lands økonomiske Vanskeligheder.«

Staauning erklærede sig utilfreds med Ministerens Udtalelser og efter udførlig Motivering heraf stillede han følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*: »Idet Folketinget beklager, at Ministeriet endnu ikke har søgt at hjælpe Erhvervslivet igennem Krisen og Arbejdsløsheden, beslutter man at opfordre Ministeriet til ufortøvet at fremsætte Forslag om positive Kriseforanstaltninger — og gaar dermed over til næste Sag paa Dagsordenen«.

Derefter fik Statsministeren Ordet, og efter at have imødegaaet Staaunings Udtalelser, udtalte han paa Regeringens Vegne, at han ikke kunde modtage den foreslaaede Dagsorden.

Mødet udsattes derpaa 1 Time, og efter dets Genoptagelse udtalte *Hagbart Berg*, at Partiet Venstre gav »sin mest ubetingeste Tilslutning« til Statsministerens Udtalelser, at han intet havde at føje til disse, og at han anbefalede at stemme imod Dagsordenen.

Pürschel, som talte paa de Konservatives Vegne, knyttede en Række Bemærkninger saavel til Statsministerens som til Staaunings Udtalelser og sluttede med hvorfor den fremsatte Dagsorden at sige: »Paa en Tid, hvor vi staar i en Forhandling med Regeringen om Nedsjøringsforslagene, og haaber at naa et for begge Parter og for flere, som maatte ønske at slutte sig dertil, tilfredsstillende Resultat, paa en Tid, hvor vi staar med Arbejdet paabegyndt i Udvalget om vore Kriseforslag paa en Maade, hvorved Socialdemokratiet har den smukkeste Lejlighed til at vise en ikke af Partihensyn bunden Villighed til at gennemføre Foranstaltninger, der dog i nogen Grad kan afhjælpe Erhvervskrisen, samtidig med at Regeringen har Lejlighed til at opfylde